

R. br. Spécie tua, * Et pulchritudine tua. Spécie. **V.** Inténde, prospere procéde, et regna. Et pulchritudine. Glória Patri. Spécie tua.

V. Adjuvabit eam Deus vultu suo. **R.** Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD SEXTAM.

Capitulum. 2. Cor. II. **M**ulor enim vos Dei æmulatione. Despondi enim vos uni viro virginem castam exhibére Christo.

R. br. Adjuvabit eam, * Deus vultu suo. Adjuvabit. **V.** Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvabit.

V. Elégit eam Deus, et præelégit eam. **R.** In tabernáculo suo habitare facit eam.

AD NONAM.

Capitulum. Eccli. 51. b **D**omine Deus meus, exaltásti super terram habitatióem meam, et pro morte defluente deprecáta sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelinquat me in die tribulatióis meæ, et in tẽpore superbórum sine adjutório.

R. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. **V.** In tabernáculo

suo habitare facit eam. Et præelégit. Glória Patri. Elégit.

V. Diffusa est grátia in lábiis tuis. **R.** Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

IN II. VESPERIS.

Añæ de Laudibus. Psalmi de Communi Virg.

A Capitulo de sequenti, cum Commem. præced., Octavæ Immac. Concept. et Feriæ.

Si transferatur, Capit. de Laud. Hymnus ut in j. Vesperis.

V. Diffusa est, ut supra. **Ad Magnificat, Añæ.** Ad conspéctum colúmbæ prodeúntis ab ore beatæ Euláliæ, pávidi fúgiunt lictóres, relicto corpúculo nudo, quod nix e cœlo súbito demissa vice lintéoli candidissimi opéruit.

Deinde Commem. Octavæ et Feriæ.

DIE XVIII. DECEMBR.

Exspectionis
Partus B. M. V.

Duplex majus.
Omnia ut in fine Breviarii Rom. eadem die.

DIE XX. DECEMBRIS.

S. Dominici Sylensis
Abbatis. Duplex.

Omnia de Communi
Conf. non Pontif. præter
sequentia.

Oratio.

Deus, qui Ecclesiám tuam beáti Domínici Confessoris tui præclaris vitæ méritis decorásti, et in liberándis captivis gloriósis lætificásti miraculis: concéde nobis famulis tuis; ut et ipsius instruámur exémpis, et ab omni vitiórum servitute ejus patrocinio liberémur. Per Dóminum.

Et fit Commem. Feriæ.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente. In Quatuor Temp. Beátus vir. de Communi ij. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Dominicus, Abbas, honestis parentibus natus est Canis, oppidulo ad radices Jubedæ montis in Cantabris. Quem ab ipsa pueritia mirus monástica vitæ ardor occupávit: ádeo ut relicta gregis patérni cura in solitudinem secésserit. Sed cum parum ei tuta videretur illa solitúdo, insigne sancti Æmiliáni cœnóbium ádiit ubi cum diu sub hábitu, et disciplina monástica vixisset, magna sanctitátis opinione Ecclesiæ Cannárum regendæ præficitur. Inde in cœnóbium sancti Æmiliáni revocátus, Prior efficitur. Verum dum Canta-

brórum regi, quedam a cœnóbio injuste exigenti, constantissime resístit, ab eódem in Jubedæ montis invia duóbus monachis comitibus actus est. Qui ejus furóri cédere cúpiens ad Ferdinándum Castellæ et Legiónis regem nóminis ejus primum se contulit. Qui viri Dei sanctitate motus, illum ad se adéuntem benigne et honorifice excépit, et cœnóbio sancti Sebastiáni præesse vóluit: áddito ab Episcopo dicecesáno Abbátis título.

R. Honéstum fecit.

Lectio v.

Erat autem ipse locus infrequens, útpote qui sterilibus quibusdam Jubedæ montis collibus subjáceat, qua mons ipse Celtiberos tangit. At claritate miraculorum, quæ quotidie per servum suum Dominicum operabatur Deus, tam céleber ac frequens factus est, ut eo tẽpore per Hispaniam nullus illustrior esset. Nulla enim ferme morbórum gênera erant, quæ Domínici præcibus ab hóminum corpóribus non pellerentur. Unde cœnóbio in augustiorem formam erecto, magno étiam monachórum número coaluit: récibus ac pópulis multa

illi certatim offerentibus. Quin etiam singulari privilegio servum suum insignivit Dominus, ut Christiani, qui apud Mahometanos vincti multis ferri ponderibus tenebantur, invocato Dominico, liberarentur.

R. Amavit eum.

Lectio bj.

DEmum gravi morbo correptus, Ecclesiae sacramentis devotissime susceptis migravit ad Dominum anno Domini millesimo septuagesimo quarto. Eo autem die, quo migravit a corpore, visa est a pueris quibusdam illius anima triplici corona decorata in caelum subvolare. Corpus vero ejus in eodem cenobio conditum hodie cernimus, quod sanctum Dominicum de Sylos appellamus. Ad cujus sepulcrum orans Joanna, Felicis Guzmáni uxor, olim infecunda, filium impetravit, cui sancti hujus viri propterea nomen imposuit. Quod quidem ipse mira vitae sanctitate sacroque Praedicatorum ordine instituto multo reddidit illustrius, quam accepit.

R. Iste homo.

In iij. Nocturno, Homilia.
Grandis fiducia. **de Comm.**
Abbatum j. loco.

Vesperae de sequenti, Commem. praecedentis et Feriae, Aña. O clavis.

DIE XXIII. DECEMBER.

B. Nicolai Factoris

Conf. Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pontif. praeter sequentia.

Oratio.

DEus, qui beatum Nicolai Confessorem tuum ineffabili caritatis tuae igne succensum te puro corde sectari fecisti: da nobis famulis tuis; ut eodem spiritu replenti et caritate ferventes, viam mandatorum tuorum inoffenso pede curramus. Per Dominum.

Deinde Commem. Feriae, Aña. O rex.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

At si venerit in Sabbato Quatuor Temp. Lect. Justus si morte. de Communi j. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Nicolai Valentiae Edetanorum piis parentibus ortus, ab ineunte aetate praelara futurae sanctitatis edidit documenta. Quinque enim annos natus, ter singulis hebdomadis jejunabat, pane tantum et aqua contentus. Obsonia sibi pa-

rata alacriter pauperibus elargiebatur; atque egenorum et leprosorum manibus tibiisque, sanie licet manantibus pia oscula dabat. Quibus sane aliisque christianae perfectionis exemplis famula domus Maura commota, mahometicam ejuravit superstitionem. Adolens aegrotos in nosocomis crebro invisabat, propriis ipse manibus illis inserviebat, omnique studio nobiles viros ac matronas civitatis ad id operis alliciebat. Quae et alia miranda pietatis et caritatis opera, in quibus mirifice enituit, ad mortem usque nunquam dimisit. Mundi sui que contemptor pecuniae summam ei ad connubium oblata strenue recusavit: ac parentum blandimentis, ipsum in matrimonium collocare annitentium, invicta constantia restitit. Exinde de regulari aliquo instituto amplectendo serio cogitare cepit. Itaque observantiae sancti Francisci nomen dare decernens, ad cenobium sanctae Mariae a Jesu Valentiae clanculum secessit, ibique non tam precibus quam lacrymis a superiore habitum obtinuit. Tirocinio exacto, professionem emisit, sa-

crisque ordinibus initiatum, verbi Dei praedicationi totum se dedit.

R. Honestum fecit.

Lectio v.

ELucēbat in eo summa vitae innocentia, comitas, verecundia: ob quas egregias animi dotes difficile dictum est quot ad meliorem frugem traduxerit, quotque e vitiorum ceno ad viam salutis revocaverit. Ad haec, priusquam in concionem ascenderet, ter flagris se cedere consuevit. Diris subinde cilicii, flagellis, ac jejuniis corpus suum continue macerabat, nullique unquam pepercit afflictationi ad pravas affectiones cohibendas. Nudis semper pedibus incessit: cogente vero morbo, subiecta obtectus solea, ac simplici contentus tunica. Noctes saepe insomnes traduxit; ac pro eo, quo erga Jesu Christi passionem aestuabat, amore binos integros annos ad Crucifixi pedes excubasse memoriae est proditum. Vultus ejus, etsi poenitentia attritus, singulari tamen Dei gratia vegetus semper et venustus apparuit. Obedientia, paupertate, et pudicitia emicuit: nitidamque conscientiam suam, quam nulla mortali labe unquam fec-

dásse perhibétur, non modo sartam tectam servávit; sed dæmonem étiam, spécie mulieris formósæ indignis modis ad eam labefactándam túrpius ei insidiántem vimque faciéntem, vicit ac profligávit. Tirónes quibus præfuit, verbo atque exémplo ad perfectiónem evéhere sédulo curávit. Truculéntis desperatisque hominibus necem sibimetipsis suspéndo inférre conántibus supérno. lúmine afflatus præsto ástitit, e mortis lúmine faucibusque dæmonis liberávit, et ad criminis confessiónem addúxit. Sanctis Ludovico Bertrándo et Pascháli Baylon aliisque viris doctrina et sanctitáte conspicuis fuit acceptissimus, et ab iisdem ob vitæ sanctimóniam summis láudibus celebrátus.

R. Amávit eum.

Lectio vij.

A Joánnæ Austríacæ Philippi secúndi soróre, Matritum accitus, ex calceatárum moniálium, quas vocant Regálium, confessárii munus laudabiliter obivit. Oratióne et meditatióne júgiter adductus, non semel a terra elevátus visus fuisse dicitur, ac frequéntes ádeo éctases passus, ut inté-

dum viginti quátuor horas in raptu deprehensus diúque noctúque passim et ubique locórum ejusmodi deliciis perfrueretur, fácie ut plúrimum inflammáta, luce ex ea irradiánte, et uréntibus étiam cárnibus. Idque frequéntius ei contingébat in meditándis sacris fidei mystériis : potissimum vero oriebátur ex ferventissimo amóre, quo erga sacraméntissimam Eucharistiam flagrábat. Quare aliquándo inter Eucharisticum panem distribuéndum non solum miris ecstásibus extra se rapi, verum et sacras formas ad digitos suos saltáre, raro quidem prodígio, observátum perhibétur. Singulári in Deum amóre ac in Virgíne Matrem pietáte effúlsit; plurimisque supérnis charismátibus fuit exornátus. Méritis tandem et labóribus plenus in morbum incidit, ac satis memorándo humilitátis exémplo in stábulo humári semel iterúmque efflagitávit; proximique óbitus accépto núntio, hílari ánimo in illa verba prorúpit : Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi. Sacraméntis item Ecclesiæ rite munitus placidissime. óbit Valéntiæ extra mœnia in convéntu Jesu.

Defúnti cadáver flexibile, végetum, ac suáven spirans odórem novem dies, ut fidélium concúrsui fieret satis, insepúltum remánsit. Triénno post exhumátum íntegrum adhuc fuit invéntum, ac Philippo secúndo Hispaniárum regi conspiciéndum exhibítum est. Postrémo Dei servum miraculis étiam clarum Pius sextus Póntifex máximus solénni ritu Beatórum fastis aserípsit.

R. Iste homo.

In iij. Nocturno, Homil. Sancti Evangelii, de Comuni j. loco.

In Laud. Commem. Feriæ, Aña. Ecce compléta.

In ij. Vesp. Comm. Feriæ, Aña. O Emmánel.

DIE XXX. DECEMBER.

Translationis
S. Jacobi

Apost. et Hisp. Patroni.

Duplex majus.

IN UTRISQUE VESP.

Añæ et Psalmi ex ij. Vesperis Nativit. Domini.

Capitulum. 1. Cor. 4.

Ratres, Puto quod Deus nos Apóstolos novissimos osténdit, tamquam morti destinátos : quia spectáculum facti sumus mundo, et Angelis, et homínibus.

Hymnus.

Defénsor alme Hispaniæ,

Jacóbe, vindex hóstium,
Tonitruum quem filium
Dei vocávit Filius.

Huc cœli ab altis sédibus
Convérte dexter lúmina,
Audique læti débitas
Grates tibi quas sólvimus.

Grates refert Hispania,
Felix tuo quæ nómine
Te gloriátur júgiter
Dignáta sacris óssibus.

Tu, cæca nox atque ímpia
Nos cum tenéret vánitas,
Lucem salutis primitus
Oris Ibéris impetras.

Tu, bella cum nos cingérent,

Es visus ipso in prælio
Equoque et ense acérrimus

Mauros furéntes stérnere.

Freti tuo nos pignore,
Largum tuo te múnere
Rogámus omnes, ut tuæ
Spe prótegas præsentíæ.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spírítu,

In sempitérna sæcula.
Amen.

V. In omnem terram exívit sonus eórum. **R.** Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnificat, Aña. Misit Heródes rex manus, ut affligeret quosdam de Ecclesiá; occidit autem

Jacobum fratrem Joannis gladio.

Oratio ut ad Laudes.
Postea fit Commemor. S. Thomae Cantuariensis, deinde Octavarum.

Si Dominica (aut dies in quo ad formam Breviarii fit de ea) venerit isto die, fiet Commem. Dominicæ in j. Vesperis et ad Laudes ante Commem. Octavarum, et ix. Lectio legitur de Homilia Dominicæ. In ij. autem Vesperis post Commem. S. Silvestri fit Commem. Dominicæ et Octavarum.

Quando vero fit de Dominica, in die præced. vel in sequenti fit Commem. Dominicæ in j. vel in ij. Vesperis respective ante Commem. Octavarum.

AD MATUTINUM.

Omnia de Comm. Apost. præter sequentia.

In j. Nocturno, Lectiones. Sic nos existimet. de Comuni.

℟. j. Procedens Jesus juxta mare Galilææ, vidit duos fratres, Jacobum Zebedæi, et Joannem fratrem ejus, in navi, * Et vocavit eos : qui statim relictis rêtibus et patre secuti sunt Dôminum. **℣.** Erant Jacobus et Joannes fratres in navi cum Zebedæo patre eorum, relictis rêtia sua. — Et.

℟. ij. Vocavit ad se Dôminus Jacobum Zebedæi, et Joannem fratrem Jacobi, et fecit ut essent secum inter duodecim, et ut mitteret eos prædicare; * Et impôsuit eis nômîna Boanêrges, quod est filii tonitruî. **℣.** In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terræ verba eorum. — Et impôsuit.

℟. iij. Cum venisset Jesus in domum principis synagogæ, * Non permisit intrare secum quemquam, nisi Petrum et Jacobum et Joannem, et matrem puellæ. **℣.** Et dixit : Nolite flere, non est môrtua puella, sed dormit. — Non. Glôria Patri. Non.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Compostellânæ Ecclésiæ monumētis trãditur, sancti Jacobi Zebedæi filii corpus ex urbe Jerosôlyma per vastissimum mare singulãri Dei providentiã advectum ad extrêmas Hispãniæ oras appulisse : cumque in Iriæ Flãviæ (quod est Gallæciæ oppidum) portu primum constitisset, non longe ab eo portu, in loco, qui nunc Compostella dicitur, cõnditum ob frequẽtes persecutiões longo tẽpore

latuisse. Sacrum hunc thesaurum, Alphônso rege Legionis (qui ob insigne pudicitiam Castus dictus est) divinitus indicatum, idem rex insigni basilica aliisque donis exornavit.

℟. Assumpsit Jesus Petrum et Jacobum et Joannem fratrem ejus, et duxit illos in montem excelsum seorsum; * Et transfiguratus est ante eos. **℣.** Et ecce apparuerunt illis Môyses et Eliã cum eo loquentes. — Et.

Lectio v.

AB eo tẽpore multis magnisque miraculis sancti Jacobi memôria nobilitari cœpta est. Ipse etiã gloriôsus Apóstolus in difficillimis præliis palam se conspiciendum præbens Hispãnos advêrens infidèles pugnantes mirifice juvit. Quare factum est, ut univêrsa Hispãnia sanctum Jacobum præcipuum sibi patrônium divîno mûnere concessum asciverit, et usque ad hanc diem in primis coluerit. Ceterum tanti Apóstoli crebra miracula non modo intra Hispãnias, sed in omnibus etiã christiãnis provinciis celebrata, fecerunt, ut, quemadmodum Jerosôlymam ad sepulcrum Dômini, et Romam ad Apostolorum limina,

sic etiã Compostellam ad sancti Jacobi reliquias undique confluant religionis et voti causa ex toto christiãno orbe peregrini.

℟. Potestis bibere calicem, quem ego bibo? aut baptismo, quo ego baptizor, baptizari? dixit Jesus Jacobo et Joanni filiis Zebedæi. * At illi dixerunt ei : Pôssumus. **℣.** Calicem quidem, quem ego bibo, bibetis, et baptismo, quo ego baptizor, baptizabimini. — At illi.

De Expositione sancti Augustini Episcopi super Psalmum octogésimum sextum.

Lectio vj.

Fundamênta ejus in montibus sanctis : diligit Dôminus portas Sion. Quare sunt fundamênta Apóstoli et Prophætæ? Quia eorum auctoritas portat infirmitatem nostram. Quare sunt portæ? Quia per ipsos intramus ad regnum Dei. Prædicant enim nobis : et, cum per ipsos intramus, per Christum intramus. Ipse est enim janua. Et cum dicuntur duodecim portæ Jerúsalem, et una porta Christus : et duodecim portæ Christus quia in duodecim portis Christus : et ideo duodenarius numerus Apostolorum.

Sacramentum magnum huius duodenarii significatio est numeri. Sedebitis, inquit, super duodecim sedes, iudicantes duodecim tribus Israel.

R. Assumpsit Jesus Petrum et Jacobum et Joannem secum, et cepit pavere et tædere. * Et ait illis: Tristis est anima mea usque ad mortem. **V.** Sustinete hic, et vigilate mecum. — Et. **Gloria Patri.** Et.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 20.

IN illo tempore: Accessit ad Jesum mater filiorum Zebedæi cum filiis suis, adorans et petens aliquid ab eo. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Homil. 66. in Matth.

NON turbetur quisquam, si adeo imperfectos dicimus Apostolos fuisse. Nondum enim mysterium crucis erat consummatum, nondum gratia Spiritus in corda ipsorum infusa. Quod si virtutem ipsorum discere cupis, quales post datam gratiam Spiritus fuerint, considera, et videbis omnem ab illis perversam affectionem fuisse superá-

tam. Hac enim de causa eorum modo imperfectio revelatur, ut aperte percipere possis, quales subito per gratiam effecti fuerunt. Quod igitur nihil spiritale petebant, nec de cœlesti regno quidquam cogitabant, perspicuum est. Sed tamen inspiciamus etiam quomodo accedant, et quid dicant. Volumus, inquit, ut quodcumque petierimus, facias nobis. Ad quod Christus: Quid vultis? respondit, non ignorans certe, sed ut eos respondere cogat, et ulcus detegat, et ita medicamentum apponat.

R. Misit Herodes rex manus, ut affligeret quosdam de Ecclesia: * Occidit autem Jacobum fratrem Joannis gladio. **V.** Ecce ego mitto ad vos Prophetas et sapientes et Scribas, et ex illis occiditis. — Occidit.

Lectio vij.

Illi vero cum erubescerent et verecundia prohiberentur, quoniam humano affectu eo devenerant, seorsum ab aliis discipulis Christum accipientes interrogaverunt. Progressi sunt enim, inquit, ne illis manifesti fierent: et ita demum ea, quæ volébant, dixerunt.

Volébant autem, ut ego conjicio, quoniam super duodecim sedes sessuros discipulos audierunt, primatum huius consessus impetrare: et præponi quidem se ceteris sciébant. Petrum vero sibi præferri formidantes dicere ausi sunt: Dic ut unus a dextris, alter a sinistris sedeat. Et urgent dicentes: Dic. Quid igitur ipse? Ut significaret eos nihil petere spiritale, sed nec scire quidem quid postulent: non enim petere auderent, si scirent: Nescitis, ait, quid petatis; nescitis quam magnum hoc sit, quam mirabile, ac ipsas superiores excedens virtutes.

R. Iste est, qui ante alios Apostolos primus plantavit Ecclesiam sanguine suo: * Cujus corpus in Gallæciam delatum per totum orbem gloria illustratur. **V.** O sidus, o decus Hispaniæ, sancte Jacobe Apostole, intercède pro nobis ad Deum qui te elegit. — Cujus. **Gloria.** Cujus.

Si Dominica (aut dies in qua ad formam Breviarii fit de ea) venerit isto die, Lectio ix. legitur de Homilia Domin. Alias seq.

Lectio ix.

ET adjecit: Potestis bibere calicem, quem ego bibiturus sum, et ba-

ptismo, quo ego baptizor, baptizari? Perpendis, quomodo statim ab hac opinione ipsos removit, contraria eis disserens. Nam, vos, inquit, de honoribus et de coronis mecum agitis: ego vero de luctamine atque sudore dissero. Non præmiórum hoc tempus est, nec illa gloria mea modo apparebit: sed cædis ac periculorum tempus præsens est. Pèrspicite autem qualiter ipso interrogatiónis modo et hortatur et allicit. Non enim dixit: Potestisne cædem subire? potestisne vestrum effundere sanguinem? sed, quoniam pacto potestis bibere calicem? Deinde alliciens inquit: Quem ego bibiturus sum: ut ipsa cum eo communicatióne laborum promptiores redderentur.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES,

et per Horas, Anæ.

1. Accessit ad Jesum * mater filiorum Zebedæi cum filiis suis, adorans et petens aliquid ab eo.

2. Dic, ut sedeant * hi duo filii mei, unus ad dextram tuam, et unus ad sinistram in regno tuo.

3. Potestis bibere * calicem, quem ego bibiturus sum? Dicunt ei: Possumus.

4. Cálícem quídem meum bibétis : sedére autem ad dexteram meam et ad sinistram, non est meum dare vobis, sed quibus parátum est a Patre meo.

5. Quicúmque volúerit * inter vos major fieri, sit vester mínister.

Capítulum. 1. Cor. 4.
FRatres, Puto quod Deus nos Apóstolos novíssimos osténdit, tamquam morti destinátos : quia spectáculum facti sumus mundo, et Angelis et homínibus.

Hymnus.

Jesu, salus mortá-
lium,
Nobis ades, dum dícimus
Laudes Patróno Hispá-
niæ,

Tuam canéntes glóriam.
Laudándus hic est únice,
Quod primus in certámíne
Apóstolis ex ómnibus
Pro te profúdit sángu-
nem.

Tui beátus plúribus
Notis amóris máximi :
Quod testis usque inté-
ruit

Recónditis mystériis :
Seu vi poténtis dextere
Surgit Jaiři filia,
Quando in patérnis ædi-
bus

Est excitáta ab ínferis.
Seu vultus ut sol splé-
ndus,

Et vestis ut nix cándida

Thabóris alto in vértice
Signum tuæ dant glóriæ.
Seu monte olivis cónsisto
Angóris est index tui
Sudor, tuo de córpore
Ceu gutta manans sán-
guinis.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre et almo Spi-
ritu,
In sempitérna sæcula.

Amen.

V. Annuntiavérunt ópera
Dei. **R.** Et facta ejus in-
tellexérunt.

Ad Benedictus, Aña. Vi-
sitávit nos per sanctum
suum Apóstolum, et fecit
salútem de inimícis no-
stris Dóminus Deus no-
ster.

Oratio.

DEus, qui dispositióne
mirábili corpus beáti
Jacóbi Apóstoli tui de Je-
rosólymis ad Hispániam
transférrí et in Compo-
stélla glorióse sepelíri vo-
luísti : concéde, quæsu-
mus; ut ejus méritis et pré-
cibus in cœlésti Jerúsalem
collocári mereámur. Per
Dóminum.

**Et fiunt Commem. juxta
Rubricam positam in j. Ve-
speris.**

AD TERTIAM.

Capitul. Fratres, Puto
ut supra.

R. br. In omnem terram,
* Exívit sonus eórum. In.

V. Et in fines orbis terræ
verba eórum. Exívit. Gló-
ria Patri. In.

V. Constitues eos prínci-
pes super omnem terram.
R. Mémorez erunt nómi-
nis tui Dómine.

AD SEXTAM.

Capítulum. 1. Cor. 4.
NOS stulti propter
prudéntes in Christo : nos
infirmi, vos autem for-
tes : vos nóbiles, nos autem
ignóbiles.

R. br. Constitues eos prin-
cipes, * Super omnem ter-
ram. Constitues. **V.** Mémo-
res erunt nóminis tui Dó-
mine. Super. Glória Patri.
Constitues.

V. Nimis honoráti sunt
amíci tui Deus. **R.** Nimis
confortátus est principá-
tus eórum.

AD NONAM.

Capítulum. 1. Cor. 4.
NAM, si decem millia
pædagogórum ha-
beátis in Christo, sed non
multos patres. Nam in
Christo Jesu per evangé-
lium ego vos génuí.

R. br. Nimis honoráti
sunt, * Amíci tui Deus.
Nimis. **V.** Nimis confortá-
tus est principátus eórum.
Amíci. Glória Patri. Ni-
mis honoráti.

V. Annuntiavérunt ópe-
ra Dei. **R.** Et facta ejus
intellexérunt.

IN II. VESPERIS.

**Aña et Psalmi ex ij. Ve-
speris Nativit. Domini.**

**Capit. et Hymnus ut in
j. Vesperis.**

V. Annuntiavérunt ópe-
ra Dei. **R.** Et facta ejus
intellexérunt.

Ad Magnificat, Aña. O
beátum Apóstolum, qui in-
ter primos eléctus primus
ómnium Apóstolorum Dó-
mini cálícem bíbere mé-
ruit! O gloriósum Hispá-
niæ regnum, tali pignore
ac patróno munitum, per
quem fecit illi magna qui
potens est! Allelúia.

**Et fiunt Commem. se-
cundum Rubricam supra
positam in j. Vesperis.**

DIE XVI. JANUARIJ.

S. Fulgentii

Episc. Conf. et Eccl. Doct.

Duplex ij. classis.

Omnia de Comm. Conf.

Pont. præter sequentia.

In utrisque Vesperis ad

Magnif. Aña. O Doctor.

Oratio. Deus, qui pópulo.

**In j. Nocturno, Lect. Sa-
piéntiam. de Communi**

Doctorum.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Fulgéntius, Hispá-
nus ex nova Car-
thágine, Severiá-
no patre ejúsdem provin-
ciæ duce géntus, sanctó-

rum Leándri, Isidóri et Florentínæ germánus frater, a pueritia cum morum honestate esset instructus, ætate provectior omni virtutum genere et sacrarum quoque litterarum eruditione adeo enituit, ut doctoris illustri titulum apud Hispanos fuerit assecutus. Cujus rei illud quoque argumentum est, quod egregius idem doctor Isidorus, qui ab eo fuerat educatus et piis documentis imbuitus, libros de ecclesiasticis officiis, in quibus de universis mysteriis, quæ in Ecclesia celebrantur, ac de originibus officiorum ecclesiasticorum disseruerat, ipsi sanctissimo fratri sacræque disciplinæ amatissimo dedicavit.

℞. Inveni David.

Lectio v.

SED nihil ad Fulgentii commendationem illustrius, quam ipsorum quoque hostium gravissimum de eo prolatum testimonium. Cum enim Leovigildus, Gothorum rex, sororius ejus, ariana hæresi infectus, post patratam filii sui sancti Hermenegildi cædem infirmitate acriter torqueretur, flagitii poenitentia ductus, licet non ea, qua par erat ad salutem obtinendam, Reccarêdo filio suo præ-

cepisse dicitur, ut Leándrum et Fulgéntium, qui in doctrina ecclesiastica insigniter clarébant, tamquam patres audiret et eorum monitis obtemperaret. Id vero a Reccarêdo cumulate præstitum fuisse tota Gothorum gens ad veram fidem perducta, et ariana perfidia in concilio Toletano tertio ab universo regno abjurata luculentissime testantur.

℞. Pôsui adjutórium.

Lectio vj.

EPiscopus creatus, Astiginensem miro et exemplo gubernavit Ecclesias. Toletanæ synodo interfuit sub rege Gundemaro, itidemque Hispanlensi secundæ, in cujus actis nonnulla suæ Ecclesiæ jura legitur vindicasse. Denique ab incæptæ vitæ instituto non recedens et forma factus gregis ex animo, cum pietate in Deum, pastorali in subditos vigilantia, aliisque sanctis operibus vitam religiosissime transegisset, virtutibus ac meritis plenus, nec sanctitate minus quam doctrinæ fama illustri, obdormivit in Domino. Eum diocesis Carthaginensis et Placentina ut primarium suum colunt patronum. Sacræ ipsius et

Florentinæ sororis reliquæ sub Alphonso undecimo in Berzocana oppido inventæ, ac postea divisæ, partim in eadem Placentina diocesi, partim Muriæ magna populi veneratione coluntur.

℞. Iste est.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5.

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanuerit, in quo salietur? Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ. **Ex Homilia 17. in Luc. 10. ante medium.**

Considerandum nobis est, ut, qui una eademque exhortationis voce non sufficit simul cunctos admonere, studeat singulos in quantum valeat instruere, privatis locutionibus edificare. Debemus namque pensare continuo, quod sanctis Apostolis dicitur, et per Apostolos nobis : Vos estis sal terræ. Si ergo sal sumus, condire mentes fidelium debemus. Vos igitur, qui pastores estis, pensate quia Dei animalia pascitis : de quibus profecto animalibus Deo per psalmistam dicitur :

Animalia tua habitabunt in ea.

℞. Amavit eum.

Lectio viij.

ET sæpe videmus, quod petra salis brutis animalibus anteponitur, ut ex eadem salis petra lambere debeant et meliorari. Quasi ergo inter bruta animalia petra salis debet esse Sacerdos in populis. Curare namque Sacerdotem necesse est, quæ singulis dicat, unumquemque qualiter admoneat; ut, quisquis Sacerdoti jungitur, quasi ex salis tactu æternæ vitæ sapore condiatur. Sal etenim terræ non sumus, si corda audientium non condimus. Quod profecto condimentum ille veraciter proximo impendit, qui prædicationis verbum non subtrahit. Sed tunc vere aliis recta prædicamus, si dicta rebus et exemplis ostendimus.

℞. In medio Ecclesiæ aperuit os ejus, * Et implevit eum Dominus spiritu sapientiæ et intellectus. † Jucunditatem et exultationem thesaurizavit super eum. — Et implevit. Gloria Patri. Et implevit.

Lectio ix.

NUllum puto, fratres carissimi, ab aliis majus præjudicium quam

a. Sacerdótibus tolerat Deus, quando eos, quos ad aliórum correctiónem pósuit, dare de se exéempla pravitátis cernit : quando ipsi peccámus, qui compescere peccáta debúimus : nulla animárum lucra quærimus, ad nostra quotidie stúdia vacámus, terréna concupiscimus, humanám glóriam inténta mente captámus : et, quia eo ipso, quod céteris præláti sumus, ad agénda quælibet majórem licéntiam habémus, susceptæ benedictiónis ministérium vértimus ad ambitionis arguméntum : Dei causam relinquimus, ad terréna negótia vacámus : locum sanctitátis accipimus, et terrénis áctibus implicámur.

Te Deum laudámus.

Vesperæ a Capitulo de S. Antonio Abbate cum Commem. præcedentis.

DIE XXI. JANUARIJ.
SS. Fructuosi Episcopi et Augurii et Eulogii Diaconorum Martyrum. Duplex.

Omnia de Comm. plur. Mart. præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui beátum Fructuósum et ejus Diaconos Augúrium et Euló-

gium per ignem probátos martyrio decorásti : concede nobis fámulis tuis; ut ipsórum intercessióne flamma divíni amoris succénsi cum illis páriter coronémur in cælis. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno

LECTIO IB.

Ructuósum, civis et Episcopus Tarracónensis, eo tēmpore martyrium súbiit, quo immánis illa Valeriáni et Galliéni persecútio in electíssima quæque Christi membra sæviébat. Jam præter innúmeros ubique terrárum Mátyres crudéliter occisos Romæ Laurentium, Carthágine Cypriánum mactáverat. Cumque per Hispániam quoque nostram grassaréretur, Æmiliánus præses Tarracónem pervénit urbem primáriam. Hic ergo, Fructuóso ejúsque Diaconis Augúrio et Eulógio in cárcerem primum conjéctis, post sex deinde dies se coram sistere jussis : Audistis, inquit Fructuóso, quid imperatóres præceperunt, deos scilicet coléndos? Cui Póntifex : Ego unum Deum colo, qui fecit cœlum et terram, mare et ómnia quæ in eis sunt.

Numquid et tu, dixit præses Eulógio, Fructuósum colis? Ego, respóndit levíta Christi, Fructuósum non colo, sed ipsum colo, quem et Fructuósum. Similiter Augúrio respóndente, parique fortitúdine tribus constantissime Christum prædicántibus, cum nec minis nec blanditiis Æmiliánus sacrum Mátyrum pectus emollire posset, flammis adjudicávit.

R. Sancti tui.

LECTIO V.

CUM igitur sanctissimus Episcopus cum Diaconis suis ad amphitheatrum ducerétur, ádeo veheménti pópulus eórum amore obstringebátur, ut plures étiam éthnici de iniqua morte lamentaréntur. Christiáni vero, si quo modo possent pastóris sui amantissimi dolórem mortémque acerbissimam delinire, póculum aromátibus conditum propinábant. Sed ille abstinétiæ rigidissimus custos : Sinite, inquit, nondum est hora solvéndi jejúnii. Cum quidam Christiánus, cui nomen Felix, apprehénsa manu Fructuósi eum enixe rogáret, ut sui memor esset in cælis, Fructuósum cunctis audiéntibus digne respóndit : In mente me habére necesse est Ecclé-

siam cathólicam ab Oriénte usque in Occidéntem diffúsam. Quam respónsiónem divus Augustinus in sermóne, quem de gloriósis Mátyribus hábit, laudat, dicens : Néminem singulórum præterit, qui orat pro univérsis : ab eo nullum membrum prætermittitur, cujus orátio pro corpore funditur. Acta martyrii sancti Fructuósi et sociórum ádeo veneránda apud fidéles erant, ut públice in Ecclésia coram pópulo legeréntur, non in Hispánia tantum, sed in Africa étiam, ac proinde in aliis quoque occidentális orbis Ecclésiis.

R. Verbera carnificum.

LECTIO VI.

POstrémo Fructuósum fratres consolátus, et ex revelatióne divína nunquam eis defutúrum pastórem prædicens, álacer et secúrus cum sóciis suis flexigénibus superstruem lignórum jam ardére incipientium sese præparat victimam in odórem suavitátis Deo sacrificándam. Tunc hi tres quasi ex uno ore laudábant et glorificábant et benedicébant Deum in fornáce, donec per ignem probáti et sine mácula invénti, puríssimas ánimas Deo reddidére, anno sexagésimo